ప్రేమాలయం

అలపర్తి రామకృష్ణ

రోజులు యాంత్రికంగా గడిచిపోతున్నాయి స్పందనకు. జీవితంలో ఏదో కోల్పోతున్నట్లుగా అన్పించింది.

మేడమీద బాల్కనీలో కూర్చుని రోడ్డు మీద వొచ్చేపోయే మనుషులను, వాహనాలను చూస్తూ కూర్చుంది స్పందన.

ఏ విషయంలో ఆసక్తి కలగడం లేదామెకు.

భర్త ఆఫీసు నుంచి ఇంటికి తిరిగివచ్చేసరికి మంచి చీర కట్టుకుని తల్లో పూలు తురుముకుని భర్తకు ఎదురవ్వాలనిగాని, మురిపాల ముద్దులతో మొగుడిని మైమరిచేట్లు చేయాలనిగాని ఆమెకు అన్పించడంలేదు.

ఆమెకు వొక్కటే ఆరాటం.

ఇల్లు అద్దంలా మెరిసిపోతూ ముచ్చటగా ఉండాలి. చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళు తన ఇంటి అలంకరణ చూసి ముగ్ధులైపోవాలి.

కానీ ఆమె అనుకున్నట్లు ఏదీ జరగడం లేదు.

అత్తగారుగాని, మామగారుగాని ఆ విషయంలో ఆమెకు సహకరించడంలేదు. స్పందన ఇంట్లో వస్తువులన్నీ పొందికగా అమర్చితే, వాళ్ళు వాటిని చిందరవందరగా పడేస్తారు.

మామగారు ఇంట్లో సిగరెట్లు త్రాగడం, కిళ్ళీ నములుతూ ఇంటి చుట్టూ ఉమ్మివేయడం స్పందనకు నచ్చదు.

అత్తగారు గేటు దగ్గర పన్నజాజులు కోసుకోవడం కన్పించింది స్పందనకు మేడ పైనుంచి కిందకు చూడగానే.

సుందరమ్మ రోజూ తల్లోపూలు పెట్టుకోవాల్సిందే.

ఏరోజన్నా తల్లోపూలు పెట్టుకోకపోతే పిచ్చెక్కినట్లుగా ఉంటుందామెకు.

యాభైయ్యేళ్ళు మీదపడ్డా అత్తగారికి పూలంటే మక్కువెందుకో అర్థంకాలేదు స్పందనకు.

సుందరమ్మగారు తల్లోపూలు పెట్టుకోని రోజువుంటే ఆరోజు ఆమెకు తలనొప్పో, జ్వరమో వచ్చిందనే అనుకోవాలి. ఆమెకు వొంట్లో బాగుండకపోతే రాఘవయ్యగారి పరిస్థితి నానా కంగాళీగా ఉంటుంది. ఆదుర్దాపడిపోతూ పదిసార్లు డాక్టరుకు ఫోను చేస్తాడు. పెళ్ళయిన కొత్తల్లో అత్తమామలు అన్యోన్యంగా వుండటం ముచ్చటేసింది స్పందనకు. ఎప్పుడూ అత్త కొంగు పట్టుకుని మామగారు తిరగడం వింతగా తోచింది. కొత్తలో వింతగా తోచిన వాళ్ళిద్దరి అన్యోన్యత రోతగా తోచింది పాతపడ్డాక.

మామగారు తలకి నూనె రాయించుకుంటూ అత్తగారితో సరసమాడటం చూసి కళ్ళల్లో ఏదో నలకపడినట్లనిపించింది స్పందనకు. ఓ క్షణం విరాగ్గా చూసి తల తిప్పేసుకుంది.

హాల్లో అత్తగారు కాలుజారిపడితే ఆమె కాళ్ళకు మామగారు అమృతాంజనం రుద్దడం కూడా నచ్చలేదామెకు. ఆమెకు అసహ్యం కలిగించిన మరో సంఘటన... బాత్రూములో అత్తగారి వీపు మామగారు రుద్దడం... సర్వీసు నుంచి రిటైరయ్యాక కూడా ముసలాడిలో రసికత్వం తగ్గలేదని విసుక్కుంది స్పందన.

రాత్రిళ్ళు మొగుడు దగ్గర పడుకున్నా ఆ సంఘటనలే గుర్తుకువచ్చి బిగుసుకుపోయేది. స్పందనను మురిపించాలని చిరంజీవి ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా బెడిసికొట్టాయి.

ఓరోజు రాత్రి కుండబద్దలు కొట్టినట్లుగా చిరంజీవికి చెప్పేసింది స్పందన.

"మనం వేరే ఇంట్లో కాపురం పెట్టాల్సిందే!"

** ** **

ఆహ్లాదకరమైన పరిసరాల్లో అందమైన ఇల్లు అద్దెకు దొరికింది.

ఇంటిచుట్టూ కొబ్బరిచెట్లు... ఇంటి ముందు పూలతోట... పాలిష్డ్ స్టోన్స్ ఫ్లోరింగ్‌తో అద్దంలా మెరిసిపోయే హాలు... బెడ్రూం, అటాచ్డ్ బాత్, కిచెన్, సిటౌట్‌తో వుంది. పోష్ లొకాలిటీలోవున్న ఆ ఇల్లు చూసి మురిసిపోయింది స్పందన.

ముచ్చటైన ఆ ఇల్లు చూసి స్పందన స్పందించడం చిరంజీవికి ఆనందమేసింది.

కొత్త ఇంట్లోకి వచ్చాక స్పందన పూర్తిగా మారిపోయింది. రోజంతా ఆ ఇంటిని అలంకరిస్తూ, మెరుగులు దిద్దుతూ కాలక్షేపం చేస్తూ వుండేది. బజార్లో కన్పించిన డెకొరేటివ్ ఆర్టికల్స్ అన్నీ తెచ్చి ఇంటిని అలంకరించేది. రోజుకి మూడుసార్లు తడి గుడ్డతో ఫ్లోరింగ్ తుడిచేది.

ఆ ఇల్లు కడిగిన ముత్యంలా ముచ్చటగా కన్పించాలని ఆమె తాపత్రయం.

ఆరోజు ఉగాది...

భర్త నిద్రలేవకముందే లేచి ఇల్లంతా శుభ్రంగా తుడిచి తను స్నానంచేసి అప్పుడే విచ్చిన ఎర్రగులాబీలా తయారైంది.

చిరంజీవి నిద్రలేచాక ఇంటిముందున్న పూలమొక్కలకు నీళ్ళుపోసి హాల్లోకి రాబోయాడు.

"హాల్లోకి రాకండి... వెనుకవైపు నుంచి వచ్చి స్నానంచేసి ఇంట్లో తిరగండి" గట్టిగా అరిచింది స్పందన భర్త కాళ్ళకు అంటుకున్న మట్టిని చూస్తూ.

స్నానం చేశాక స్పందనతో వక్కమాట మాట్లాడకుండానే బయటకు వెళ్ళిపోయాడు చిరంజీవి.

స్పందనకు ఏడుపొచ్చింది.

పండగపూట కూడా ఇంట్లో వుండకుండా భర్త బయటకు వెళ్ళడంతో వొళ్ళు మండిపోయిందామెకు.

సాయంత్రం తిరిగొచ్చాడు చిరంజీవి.

వంటింట్లో గారెలు వేస్తూవుంది స్పందన.

"ఇల్లంతా కమ్మటి వాసనేస్తోంది డార్లింగ్" అంటూ వంటగదిలోకి వచ్చాడు. ఉదయం సంఘటన మర్చిపోయాడో, మర్చిపోవాలనే ప్రయత్నంతోనో వంటగదిలో ఆ మాట అంటూ ఆమె నడుంచుట్టూ చెయ్యి బిగించాడు.

భర్త అనురాగానికి ఆ మంచుబొమ్మ కరిగిపోయింది. తన నడుం చుట్టూ వున్న చిరంజీవి చేతులను నిమిరింది.

మరో క్షణంలో ఆమె చూపులు అతను వేసుకున్న షూస్ మీద పడ్డాయి.

"షూస్ విప్పేసి కాళ్ళు కడుక్కోండి" అందామె.

కొంచెం కటువుగా అన్నట్లనిపించింది చిరంజీవికి.

షూస్ విప్పకుండానే మళ్ళీ బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

వేడివేడి గారెలు చల్లారిపోయాయి.

రాత్రి తొమ్మిదింటికి తిరిగివచ్చాడు చిరంజీవి.

భోజనం వడ్డించిందామె.

అతను మౌనంగా తినేసాడు.

"మాట్లాడవా?, చిన్నపిల్లాడిలా ఏమిటి అలక" అందామె అతను చేతులు కడుక్కున్న తరువాత నాప్‌కిన్ అందిస్తూ.

"అంట్లు తోముకుంటూ, కిచెన్ సర్దుకుంటూ రాత్రి పన్నెండుదాకా కాలక్షేపం చేయకుండా ఓ అరగంటలో వచ్చేయ్ పడక గదిలోకి" అన్నాడు ఆమె మత్తెక్కించే కళ్ళలోకి చూస్తూ.

కిలకిలా నవ్విందామె.

ఎగిరి గంతేస్తూ పడక గదిలోకి చేరుకున్నాడు.

అతను అన్నట్లుగానే ఓ అరగంటలోపే పడక గదిలోకి వచ్చేసింది.

స్పందన అంటే తనకు ఎంతో ఇష్టం... తన హృదయ దేవత. ఆమె చిరాకుపడితే మాత్రం తను దూరంగా జరిగిపోగలడా?

ప్రేమ కెరటం ఉవ్వెత్తున గుండెల్లో ఎగిసిపడింది.

మెత్తటి ఆమె వొంటిని ఆప్యాయంగా నిమిరేడు.

"తొందరగా కానివ్వండి మళ్ళీ ఉదయం అంట్లు తోముకోవాలంటే నాకు అసహ్యం. ఎంత పొద్దుపోయినా రాత్రిపూటే తోమేసుకుంటే ఏ చిక్కూ ఉండదు" అంది స్పందన.

జీవగారిపోయాడు చిరంజీవి.

'పిచ్చిముద్దు అంట్లు సంగతి ఇప్పుడెందుకు?' మనస్సులోనే అనుకున్నాడతను. తిట్టుకున్నాడు కూడా మనస్సులోనే.

** ** **

కొత్త ఇంట్లోకి వచ్చాక ప్రతి చిన్న విషయానికి పోట్లాడుకోవడం ఎక్కువైంది వాళ్ళిద్దరూ.

చిరంజీవి హాల్లో ఆయిల్ పేయింట్‌తో బొమ్మ గీస్తుంటే ఆయిల్ పెయింట్ ఒలికిపోయింది.

స్పందనకు వళ్ళుమండిపోయింది. అతను బయటకు వెళ్ళాక ఈజిల్, కాన్వాస్, పెయింట్ బాక్స్ తీసుకెళ్ళి పెరట్లో చెత్త కుండీ దగ్గర పడేసింది.

వారం రోజులు స్పందనతో మాట్లాడలేదు చిరంజీవి.

అందమైన ఇంట్లో అందంగా జీవించడం తెలీకపోతే ఎలా? అంత శ్రమపడి ఇల్లు చక్కగా తీర్చిదిద్దుతున్నది ఎందుకోసం? అత్తగారింట్లో అంతా పాత ఫర్నీచర్. కొత్త ఫర్నిచర్‌తో ఇల్లు ఇంద్రభవనంలా వుంచాలని తను ప్రయత్నిస్తుంటే మురికి కూపంలా మారుస్తాడాయన. అందమైన పరిసరాల్లో అందమైన ఇంట్లో వుంటే చిరంజీవి, తనూ సంతోషంగా వుండొచ్చనుకుంది. కానీ అన్నీ చిక్కుముడులే.

అత్తగారింట్లోనే హాయిగా వుండేది.

ఇల్లు నీటుగా వుంచడానికి మామయ్యగారు సహాయపడేవాళ్ళు. అత్తగారు కూడా తను ఏ పనిచేసినా మెచ్చుకునేది.

అత్తయ్య, మామయ్య ఎంత అన్యోన్యంగా ఉంటారూ?

వాళ్ళు పోట్లాడుకోవడం వొక్కసారన్నా చూడలేదు.

పాలరాతితో చేసిన రాధాకృష్ణుల బొమ్మ కొనుక్కొచ్చారు మామయ్య. ఆ బొమ్మంటే ఆయనకు ప్రాణం. బెడ్‌రూమ్‌లో టేబుల్ మీద వుంచారు. ఆ బొమ్మవైపు చూస్తూ గంటలకొద్దీ కాలక్షేపం చేసేవారు.

ఓసారి అత్తయ్య చేతిలోనుండి జారిపడిపోయింది ఆ బొమ్మ. ముక్కలు చెక్కలైంది.

అత్తయ్యకి చెమటలు పట్టాయి.

మామయ్య వొచ్చాక చెప్పింది అత్తయ్య రాధాకృష్ణుల బొమ్మ విషయం.

"పిచ్చిదానా... ఆ బొమ్మ విరిగిపోతే నాలుగు బొమ్మలు కొత్తవి కొనుక్కోవచ్చు. నీ మనస్సు గాయపడకుండా వుండటం ముఖ్యం" అనేసారు మామయ్య నవ్వుతూ.

ఆరోజు మామయ్య అత్తయ్యను కోప్పడనందుకు తనకు బాగా కోపం వచ్చింది. అత్తయ్య అజాగ్రత్త మనిషి. తనెంతో ముచ్చటపడి తెచ్చుకున్న చైనీస్ సిరమిక్ టీ సెట్ అత్తయ్యే పగలగొట్టేసింది. చిరంజీవి రాజస్థాన్ నుంచి తెచ్చిన మట్టి ఏనుగు బొమ్మ కూడా అత్తయ్య చేతుల్లో నుంచే జారిపడి ముక్కలైంది. అత్తయ్య మామయ్యలది మంచి మనస్సు.

ప్రతి చిన్న విషయానికి ఒకరినొకరు నిందించుకోకపోవడం బట్టే వాళ్ళిద్దరి మధ్య అనురాగ బంధం గట్టిపడిందేమో!

తన తప్పేమిటో గ్రహించింది స్పందన.

చిరంజీవి పెయింటింగ్ సామగ్రి అంతా తెచ్చి మళ్ళీ గదిలో సర్దింది. అతను గీచిన 'ఊహాసుందరి' చిత్రం తనకు నచ్చకపోయినా హాల్లో గోడకు అమర్చింది.

స్నానంచేసి తల్లో మల్లెపూలు పెట్టుకుని భర్తకోసం ఎదురుచూస్తూ కూర్చుంది.

రాత్రి పదకొండు గంటలకు ఇంటికి తిరిగొచ్చాడు చిరంజీవి.

"హల్లో స్వీటీ! ఇంకా మెలుకువగానే ఉన్నావా?" హాల్లో సోఫాలో కూర్చున్న స్పందనను అతనే ముందుగా పలుకరించాడు.

అతని దృష్టి హాల్లో గోడకు తగిలించిన తన పెయింటింగ్ మీద పడింది.

స్పందన చిరంజీవి హృదయంమీద వాలిపోయింది.

"అందమైన భవంతిలో వున్నవాళ్ళంతా ప్రేమికులు కాలేరు. ఏ ప్రేమ మందిరానికైనా అనురాగం పునాది కావాలిగాని, అలంకరణ కాదు. పూరిల్లు అయినా ఆలుమగలు కట్టుకున్న అనురాగ గోపురం అవుతుంది" అన్నాడు చిరంజీవి.

"అత్తయ్య వాళ్ళు ఉంటున్న పాత ఇంటికే వెళ్ళిపోదామండి... మామయ్యగారు లేకపోతే సందడేలేదు ఇంట్లో" అంది స్పందన.

"ఈ ఇల్లు నీకు నచ్చింది కదా నాన్నగారు ఓనరుతో మాట్లాడి ఈ ఇల్లు కొనేద్దామంటున్నారు. అమ్మ, నాన్న కూడా ఈ ఇంటికి వచ్చేస్తామంటున్నారు. అందులో నువ్వు ఉత్త మనిషివి కూడా కాదాయే. నీ మనస్సుకు కష్టం కలుగకుండా ఇక్కడే ఉంటామంటున్నారు వాళ్ళు" అన్నాడు చిరంజీవి.

తేలికపడిన మనస్సుతో చిరంజీవి కౌగిట్లో వొదిగిపోయింది స్పందన.

**